

28e jaargang nr.4
juli/aug 2024

Meer-Zicht

Blad van de Protestantse Gemeente Amsterdam - Watergraafsmeer

Afzender: Kerk "de Bron"
Protestantse Gemeente Amsterdam - Watergraafsmeer
Hugo de Vrieslaan 2 1097 ED Amsterdam

INHOUD

- 3 info over kerk "de Bron"
- 4 Ds.Gerbrand Molenaar
- 6 Ds.Rene Visser
- 7 Van de Kerkenraad
- 9 Rooster kerkdiensten juli-aug 2024
- 10 Bericht vanuit de Diaconie
- 11 Give & Get
- 12 Brood & Vis
- 13 De droom van een ander Duitsland (foto's)
- 15 De blik van Dick (Vlooiën naast de Bijbel)
- 16 Muziek in de Bron jaargang 4
- 17 Terug naar de Bron 8 Rogier Schravendeel
- 21 Bedankt kaartje Fam. Duizenstra
Bedankt bericht Stichting Suriname Jaarkalender
- 22 Nel westra (Bijzondere ontmoetingen)
- 24 Ziekenboeg

Het eerst volgende nummer zal verschijnen **1 september 2024**

Kopij voor dit nummer dient U in te leveren op Donderdag 29 augustus 2024

email: meerzicht@kerkdebron.org

Protestantse Gemeente Amsterdam Watergraafsmeer

Adres Kerk De Bron
Hugo de Vrieslaan 2
1097 ED Amsterdam
020-665 55 32 (kantooruren)
E-mail info@kerkdebron.org
Internet: www.kerkdebron.org

Predikanten

Ds. Gerbrand Molenaar
gemeente predikant
tel. 06 13831450
molenaar@kerkdebron.org
dominee@kerkdebron.org

Ds. René Visser
Buurtdominee
tel. 06 53489239
hnrvisser@gmail.com
buurtdominee@kerkdebron.org

Ds. Margrietha Reinders
kerngemeente Betondorp
Bloeit
tel. 06 10421819
margriethareinders@gmail.com

Jeugdwerker:
Dominique Massyn
massyndominique55@gmail.com

Kerkenraad

Contact opnemen met de scribe,
kerkenraad@kerkdebron.org

Beheerder Chris van der Veer
beheerder@kerkdebron.org
tel. 0625055481

Rekeningnummers
Protestantse Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer
IBAN NL78INGB0004612 09

Diaconie Protestantse Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer
IBAN NL10INGB0004622084

Stichting Betondorp Bloeit
**IBAN NL39 trio 0320258513 t.g.v.
Betondorp Bloeit**

Meer-Zicht

Is het blad van de
Protestantse Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer.

Het is een platform voor berichten,
meningen en achtergronden.
Meer-Zicht wordt verzonden aan
gemeenteleden

De redactie behoudt zich het recht
Voor ingezonden artikelen te
Wijzigen, in te korten of in het
geheel niet te plaatsen.

Redactie: Wim Knabe
Kopij: meerzicht@kerkdebron.org

Meerzicht

Wordt in digitale vorm gepubliceerd op
www.kerkdebron.org

Ledenadministratie

Ans van Raalte-Deschan
ledenadministratie@kerkdebron.org

De Diaconie

diaconie@kerkdebron.org

Want ik weet, welke gedachten ik over U koester,
...van vrede...
om U een hoopvolle toekomst te geven.

Jeremia 29:11

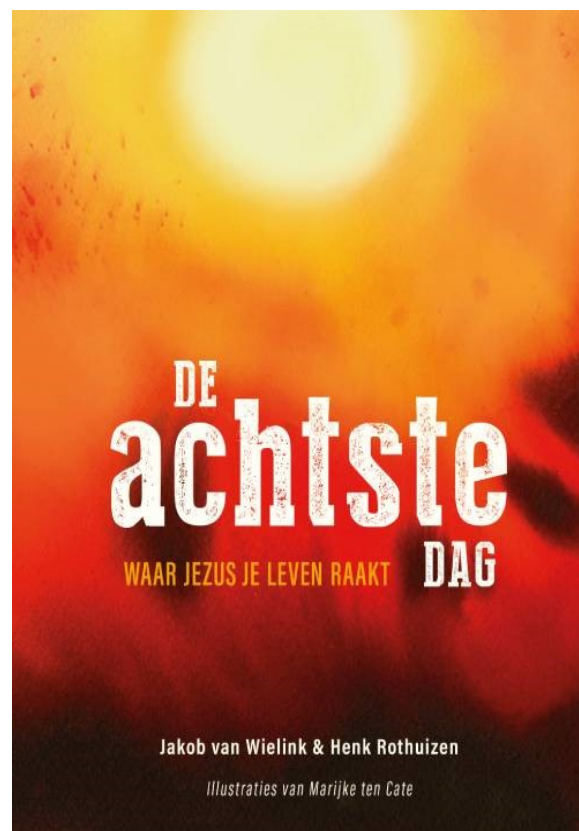
De Achtste Dag – Terugblik op een bijzondere gesprekskring

Afgelopen maanden hebben we met een groepje mensen een intrigerend boek gelezen en besproken: *De Achtste Dag. Waar Jezus je leven raakt*, geschreven door Jakob van Wielink en Henk Rothuizen. In acht hoofdstukken wordt onze levensweg, de ervaringen die wij hebben opgedaan vanaf onze geboorte tot op vandaag, in contact gebracht met de levensweg van Jezus. Dat levert indringende gesprekken op, over je afkomst bijvoorbeeld, het nest waar je uit komt, of het veilig was of niet, de ervaring van aanvaarding en geborgenheid, maar ook de ervaring van gemis en tekort. De levensweg van Jezus laat ons als het ware steeds in de spiegel kijken. En dat levert hele eerlijke maar ook indringende vragen op. Om een voorbeeld te noemen:

‘Waren je opvoeders aanwezig om jou te troosten én te steun bij tegenslag? Of waren er misschien juist situaties waarin je erop gericht was hen te troosten of geen pijn te doen? Hoe heeft het je gevormd in het omgaan met tegenslag, en hulp vragen?’

Je voelt wel aan: dit nodigt uit om diepgaand naar binnen te kijken en jezelf te onderzoeken. Waarom is dit belangrijk? Als je je niet bewust bent van hoe dingen in jou werken, welke mechanismen actief zijn om je pijn niet te voelen, of die te vermijden, dan geef je de pijn door aan anderen.

Dus: confronterend. Dat geldt ook voor onze omgang met lijden en sterven. Wie zich aan Jezus spiegelt, ontkomt hier niet aan. Zo bespraken we ook de vraag: Wat heb jij in je

je leven verloren? Hoe ben je met die verliezen omgegaan? Heb je afscheid genomen van wat verloren ging?

En vervolgens kwamen ook thema's als veerkracht naar voren, en hoop. Die weg van Jezus – waar de diepte van het leven zo zichtbaar wordt, hoe leggen wij die af? Waar put jij uit? Hoe ga je om met dat wat zinloos is?

Je merkt: het is best zware kost, maar het was verbazingwekkend wat er uit de gesprekken naar boven kwam. Ontroerende ervaringen, kwetsbare verhalen, eerlijke getuigenissen. Niet dat dit allemaal vlekkeloos en vanzelf ging... Maar ik zou haast zeggen: dat spreekt voor zich.

Uiteindelijk kwamen we uit bij de achtste dag – een vroeg-christelijke benaming van Pasen, het nieuwe leven waar de schepping op uitloopt. Voor ons begint dat vandaag, hier en nu. Opstaan en je

roeping gaan leven. Tot slot het volgende citaat:

'Geloven in de verrijzenis is geloven dat je op kunt staan uit oude wonden. Dat je de monsters in de ogen hebt kunnen kijken en verslagen hebt. Want wat jij in de ogen durft kijken, heeft geen macht meer over jou. (...) Je roeping is niet in eerste instantie wat je doet of wat je bereikt, maar wie je bent. Terugkijken op je leven, de balans opmaken, je wonden onderzoeken en naar heelheid laten brengen, betekenis ontdekken in gebeurtenissen, om uiteindelijk die grote vraag te kunnen beantwoorden: wie ben ik?'

Om hier nog even voor jezelf op door te kauwen, vermeld ik ook de vraag die het boekje hierbij stelt: *Wat is jouw persoonlijke antwoord op de vraag 'Wie ben ik'? Hou zou je jezelf omschrijven in twee of drie woorden? Stel dat je morgen zou sterven en begraven zou worden, wat hoop of verwacht je dan dat je naasten op je grafsteen zetten?*

Je kan dit boekje ook heel goed individueel lezen. En als je de vragen beantwoordt, je schrijft wat dingen op, dan zal het je ongetwijfeld wat opleveren. Maar ik heb ook gemerkt hoe waardevol het is om jouw proces en jouw zoektocht met anderen te delen. En om te leren van anderen die ouder of juist jonger zijn dan jij. Dus zou je ook weleens met zo'n soort groep mee willen doen, meld je dan graag bij mij.

Gerbrand Molenaar

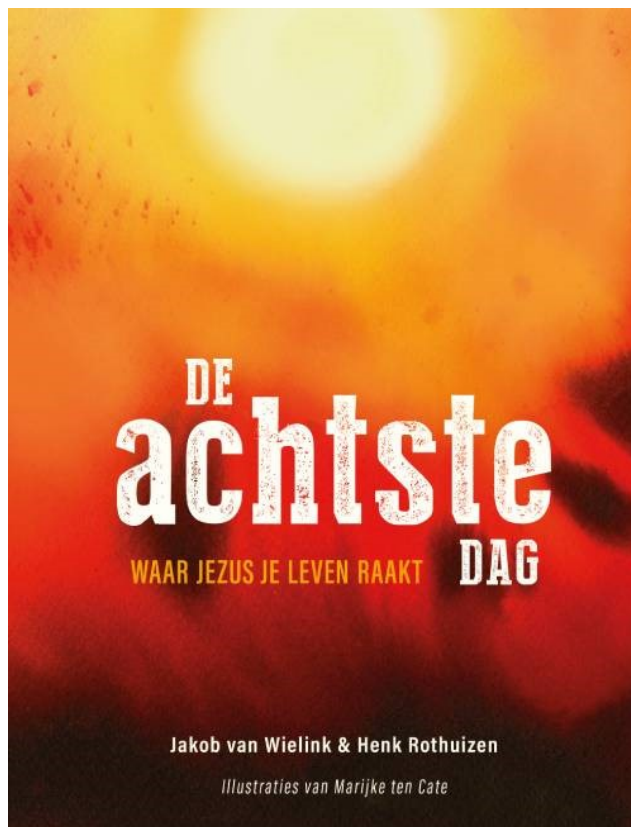
Twee goede vrienden, de een katholiek, Jakob van Wielink, de ander evangelisch, Henk Rothuizen, schreven samen dit boek over De-gene van wie hun hart overloopt. Elke letter is van hen beiden en biedt inspiratie voor de vraag hoe Jezus in iedere fase van het leven met ons meeloopt.

In dit boek doorloop je zeven etappes - als dagen - en kom je uit bij de dag die we in al zijn luister nog verwachten: de Achtste Dag. Je wordt uitgenodigd tot een verkenning van het hart en aangemoedigd tot groei en opstanding.

Elk hoofdstuk mondt uit in een gebed. Ze zijn geschreven door Nikolaas Sintobin, Zr. Ruth Lagemann, Anton ten Klooster, Marga Haas, Martin Koornstra, Zr. Holkje van der Veer, Dom Bernardus Peeters en Elsbeth Gruteke.

Illustrator Marijke ten Cate verbeeldt de verwondering over elk van de acht dagen.

De Achtste Dag leent zich naast stille lezing uitstekend voor dialoog in relaties en in gespreksgroepen binnen en buiten de kerk.

www.bol.com

Van de buurtdominee

Wat is worship?

U heeft het vast gemerkt, sinds dit seizoen zingen we vaker worshipliederen in de Bron. De een kan er heerlijk van genieten, terwijl de ander er niet zo veel mee heeft. Maar wat is eigenlijk worship, en waarom zouden we deze liederen zingen? Worship, of aanbidding is heel simpel het uiten van affectie en eer voor iets of iemand waarin we grote waarde zien en waar ons geloof en vertrouwen op stellen. Zo bekeken aanbidden we misschien wel vaker dan we denken. Op dit moment worden sommige voetballers aanbeden op het EK. Maar soms kunnen we ook aanbidders zijn van ons werk, of juist van onze vrije tijd. Daar geven we veel voor op en daar verwachten we alles van.

En juist daarom aanbidden we God. Want als er Eén alle eer, geloof en vertrouwen waard is, dan is God het wel. En juist wanneer we Hem aanbidden, beginnen we te zien dat Hij groot is, dat Hij goed is, dat Hij één en al liefde is. En als vanzelf verliezen allerlei zorgen en situaties hun grootte en macht in ons leven. Misschien heb je het zelf weleens ervaren, hoe een lied je door moeilijke tijden heen sleept, of je plotseling iets ervaart van Gods liefde en nabijheid als je zingt. Ik ben eigenlijk wel benieuwd of een u een lievelingslied heeft dat tot u spreekt. Deel het gerust via buurtdominee@kerkdebron.org.

Maar wat we in de kerk doen hoeft daar niet te blijven. U kunt de hele dag aanbidden. Door kleine momentjes te nemen om je te focussen op God en het soms gewoon even in gedachten te zeggen: "God, ik hou van U," "Jezus, U bent waardevol," "U heeft het antwoord, ook in deze moeilijke situatie." En zomaar kan het zijn dat u iets voelt veranderen, in uzelf en om u heen, even komt u bij God binnen. Zoals ze duizenden jaren geleden in Israël zongen: *Kom zijn poorten binnen met een loflied, hef in zijn voorhoven een lofzang aan, breng Hem hulde, prijs zijn naam: 5 de HEER is goed, zijn liefde duurt eeuwig, zijn trouw van geslacht op geslacht.* (Psalm 100: 4-5).

Updates

Alpha

We hebben een prachtige Alpha-cursus achter de rug met inspirerende gesprekken waarin we veel hebben geleerd en ontdekt over wie God is. In de laatste week van juni hebben we de avondcursus afgesloten met een gezellige maaltijd bij een van de deelnemers thuis. Wil jij ook meer weten over het christelijk geloof? Of ken je iemand die er meer over wil ontdekken? Meld je dan aan voor de volgende cursus die start op dinsdag 24 september. Meer info via buurtdominee@kerkdebron.org.

Brainstorm

We doen al veel activiteiten in de Bron, maar we zijn ook altijd aan het brainstormen over nieuwe activiteiten en daarvoor wil ik uw hulp vragen. Er zijn nog zoveel mooie plannen te ondernemen in de Bron, maar wat gaan we doen? Een van de deelnemers van Alpha stelde voor om een lijst te maken met 50 activiteiten die leuk kunnen zijn en er dan een aantal te kiezen. Ik vond het een leuk idee en ik dacht waarom niet. Heeft u een lijstje ideeën voor activiteiten in de Bron? Laat het weten. We kunnen ze waarschijnlijk niet allemaal uitvoeren, maar er zitten vast een paar hele goede tussen!

Tienerkamp

Op vrijdag en zaterdag 12 en 13 juli gaan we met de tieners van de Bron op kamp. Wie vroeger zelf op kamp is geweest, weet wat een mooie momenten dit kunnen zijn om plezier te hebben, vrienden te maken en God te ontmoeten. We gaan naar Noordwijk voor een nachtje aan het strand. Wilt u meebidden voor een hele mooie, goede en gezegende tijd?

Lifeschool

Wil jij groeien in je geloof en God beter leren kennen? Of heb je juist het verlangen om te bidden en zieken te zien genezen? Of wil je steviger in je schoenen komen te staan als gelovige. Dan hebben we goed nieuws. Dit jaar start in Amsterdam in samenwerking met we•Worship een uniek éénjarig parttime traject: de Lifeschool. Dit programma is ontworpen om christenen te helpen groeien in discipelschap en het leven in de kracht van de Heilige Geest. Praktisch gaat het om twee dinsdagavonden per maand waarbij je onderwijs krijgt van goede sprekers uit heel Nederland. Ben je benieuwd? Kom naar de open avond op dinsdag 2 juli, die wordt gehouden van 19.30-21.30 bij YWAM, Kadiksplein 18, Amsterdam. Meer info via buurtdominee@kerkdebron.org

Buurtdominee

Rene Visser

Vanuit de Kerkenraad

Momenteel lees ik het boekje *Liturgie van het alledaagse*, van de Anglicaanse priester Tish Warren. Een echte aanrader, als ik zo vrij mag zijn. Warren schrijft over alledaagse zaken – je bed op schudden, een mailtje verzenden, eten koken – maar weet het te verbinden met God, de Schepper, met genade, zegen, en allerlei andere aspecten van het geloof en de zondagse liturgie. Heel bijzonder om zo eens tegen de gewone handelingen aan te kijken. We moeten die handelingen niet onderschatten, stelt Warren, want juist onze gewoonten vormen ons. Een mooie gedachte, vind ik. Zo kunnen we alles wat we doen betekenis geven – zelfs in de file staan. Warren vindt dat laatste heel leerzaam, juist nu in onze jachtige tijd, waarin we alles onder controle willen hebben, is een file ontregelend, en leren we ervan om ons leven uit handen te geven. Dat klinkt natuurlijk weer verheven, maar het mooie is: het relativeert, én maakt zelfs zo iets als in de file staan heilig.

Ik moet aan Tish Warren denken, en aan haar vermogen om het alledaagse te verbinden aan het evangelie, omdat de waardering voor het gewone natuurlijk niet alleen geldt voor onze persoonlijke alledaagse activiteiten, maar ook voor hoe we ons met elkaar (kunnen) inzetten voor de kerk. Voor een deel kunnen we in de kerk met verheven zaken bezig zijn: een pastoraal gesprek voeren, geld ophalen voor de diaconie, de toekomst bespreken, een kerkdienst organiseren, muziek maken, enzovoort. Maar voor een groot deel zijn deze zaken ook afhankelijk van heel praktische zaken die moeten gebeuren: koffiezetten, stofzuigen, de afwasmachine inruimen, mailtje sturen, de kopjes uitzetten, een vergadering plannen, de Meerzicht opmaken, stoelen op hun plaats schuiven, de planten water geven, een deurknop vervangen, de vloer in de was zetten. We moeten er niet te min over doen: juist in al die gewone handelingen klinkt het heilige door, stelt Warren.

Een van de verheven gedachten die Warren deelt betreft tandenpoetsen. Voor haar is het een teken van dat ons lichaam onderhoud nodig heeft. En niet alleen ons lichaam, eigenlijk de hele wereld. Als we niet poetsen, vallen op een gegeven moment de tanden uit onze mond, en als we onze huizen niet onderhouden, stortten ze op een gegeven moment in. Zo is tandenpoetsen symbool van een wetmatigheid, die ze verbindt met zowel onze lichamelijke, als ook met de wereld als onze woonplek. In de Anglicaanse traditie is er de mogelijkheid om een nieuw huis te laten zegenen. In een speciale liturgie wordt dan van kamer naar kamer gegaan, en over elk van die kamers wordt een zegen uitgesproken. Mooi is dat: dat we over elke ruimte waarin we ons bewegen, Gods zegen aanroepen. Daarbij spreken we uit dat we alles van Hem verwachten. Zelf in het alledaagse als een woon-, slaap-, of badkamer. Misschien kunnen we dat ook doen, bedacht ik me, met de ruimtes in ons kerkgebouw. En eigenlijk doen we dat ook. Ik schrijf dit nog voorafgaand aan de opening van de watertonnen, het hemelwater project, maar de opening ervan op zaterdag 29 juni is in feite een zegen vragen over deze bakken. Over onze inzet in de buurt, die simpelweg hier vertaald is in regentonnen. Hoe alledaags. Maar het project is heel symbolisch voor de missie die we enkele jaren terug hebben opgeschreven:

we zijn gezegend, en we willen die zegen doorgeven, aan elkaar en aan de buurt. Nu, hier is dat letterlijk zo: als de regen uit de hemel komt, vangen wij het op in de bakken. Het regenwater kan vervolgens afgetapt worden voor het begieten van een (moes)tuin. De andere kant van de medaille is bovendien, dat we op deze manier ook bijdragen om wateroverlast in de wijk te verminderen. Er valt nogal veel regen op ons dak, en als wij dat niet afvoeren naar de riolering of straat, is dat toch meegenomen voor de capaciteit van de infrastructuur.

Na de zomer kunnen we misschien ook wel een zegen vragen over de nieuwe toiletten. Zoals u wellicht weet is er nu aan de voorzijde, in de entreehal, een invalide toilet en een damestoilet. Beide ruimtes gaan we samenvoegen en anders indelen. Er passen dan vier toiletten in: het invalidentoilet blijft, en daaromheen komen dan nog 3 andere toiletten. De uitbreiding is nodig, mede vanwege de verhuur van het gebouw aan grotere groepen mensen. Ook hier zullen we overigens regenwater gaan gebruiken om de toiletten door te spoelen. Het klinkt misschien gek om de toiletten te zegenen – dat zou ik zelf wel vinden. Maar als ik iets leer van Warren, dan is het wel dat juist die kleine, normale zaken, essentieel heilig zijn. En zijn die toiletten niet ook ergens de uitdrukking van onze vurige wens, dat de kerk op zondag en door de weeks een vitale plek is in de buurt? Waar mensen in en uit lopen, waar volop activiteiten zijn. Een plek dat letterlijk het hart van en voor de buurt is. En dat we op die manier tot zegen voor velen mogen zijn.

We verbouwen de toiletten natuurlijk niet voor niets in de zomer. De verhuur ligt even stil. Het wordt weer even wat rustiger in de kerk. De verbouw geeft dan het minste overlast. Voor sommigen komt die bouw wel met meer werkzaamheden: tekeningen maken, e-mails versturen, de deur opendoen, het stof opruimen, het werk controleren, de rekeningen betalen, enzovoort. Geen onbelangrijke taken!

De zomer! Inderdaad een rustigere periode in onze kerk. Sommigen zullen er enkele weken niet zijn, ze zijn op vakantie. Anderen blijven in de stad. Hoe het ook zij, wat je ook doet, namens de kerkenraad wens ik ieder van ons, ieder in ons midden, en iedereen om ons heen, een gezegende zomer toe. Dat we daar als kerk aan bij mogen dragen.

Namens de kerkenraad,

Hans Teerds

Rooster kerkdiensten juli-aug 2024

Rooster kerkdiensten

zondag 7 juli 2024	Gerbrand Molenaar	
Zondag 14 juli 2024	Gerbrand Molenaar	
zondag 21 juli 2024	Rene Visser	
zondag 28 juli 2024	Dirk Jan Thijs	
zondag 04 augustus 2024	Rene Visser	
Zondag 11 augustus 2024	Margrietha Reinders	
zondag 18 augustus 2024	Anouk Helmich	
zondag 25 augustus 2024	Gerbrand Molenaar	
zondag 1 september 2024	Gerbrand Molenaar	
zondag 8 september 2024	Gerbrand Molenaar	Startzondag
zondag 15 september 2024	Aart Noordzij	

(Wijzigingen voorbehouden)

Pinksteren - doop

Doopdienst zondag 19 mei 2024

Danny Hogenkamp

Op zondag 19 mei vierde we het Pinksterfeest. Feest van de Heilige Geest die wordt uitgestort op alle vlees, zoals Israels profeten al hadden voorgezegd. Ieder schepsel doet hierin mee. Ieder mensenleven blijkt een tempel, een heilige ruimte voor Gods liefde. En waar die tempel wordt ingewijd, ontstaan de mooiste dingen: een leven in geloof, hoop en liefde. Dat leven wordt bekrachtigd en versterkt door de doop. We zien dat gebeuren op die allereerste Pinksterdag in Jeruzalem, maar zo gaat dat vandaag nog steeds. Op Pinksterzondag is de doop bediend aan ***Danny Hogenkamp***. Danny werd gegrepen door Gods liefde en komt nu al geruime tijd bij ons naar de kerk. Hij volgde ook de Alpha-cursus bij René en leeft met een groot verlangen om in ons midden de doop te ontvangen, als bezegeling en bekrachtiging van de nieuwe richting die hij is ingeslagen: een leven in verbondenheid met God en mensen.

Bericht vanuit de Diaconie

Diaconale collectes juli / augustus 2024

Datum collecte:	Diaconaal doel
7 juli	KIA - Dovenpastoraat in Nederland
14 juli	Stichting Suriname jaarkalender
21 juli	Nederlands Bijbelgenootschap
28 juli	Classicale Commissie Pastorale Zorg verstandelijk gehandicapten
4 augustus	Jeanette Noëlhuis - Amsterdam Z.O.
11 augustus	Sanyu Babies Home Uganda
18 augustus	Hospice Kuria Amsterdam
25 augustus	Stichting Flame Foundation
1 september	KIA-werelddiaconaat- Moldavië - zorg voor kwetsbare ouderen

Verantwoording Diaconale collectes 2024

Datum collecte:	Diaconaal doel	
27 april	Koningsdag – Give en Get project	209
28 april	Stap Verder Z.O.	182
5 mei	KIA-Oekraïne	1085
9 mei	Hemelvaartsdag – Koningskerk – Give en Get project	676
12 mei	Give & Get project	80
19 mei	Amnesty International	171
26 mei	Sanyu Babies Home - Uganda	362
2 juni	St. Flame Foundation - Kenia	389
9 juni	Give en Get project	128
16 juni	Stichting Surinamekalender	100

**Diaconie Protestantse Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer
IBAN NL10INGB0004622084**

Lieve mensen van De Bron,

Sinds een aantal maanden zamelen we elke **2e zondag van de maand** in voor de Give en Get. Daar komen wekelijks meer dan tien mensen, die allemaal 4 a 5 producten meekrijgen. U begrijpt dat de kast dan snel leeg is. Mocht de kast zo leeg zijn, dan vullen we vanuit de Diaconie altijd aan.

Gelukkig zijn er ook mensen die elke week wat meenemen! Zo wordt de kast week voor week weer bijgevuld. We willen iedereen die geregeld wat meeneemt daar enorm voor bedanken!

Ondertussen gaan we gewoon door met inzamelen. Op het hoogtepunt zamelden we 2 volle kratten per maand in. Inmiddels zijn we terug naar 1 krat per maand. Laten we daar met zijn alle weer 2 volle van maken! We hopen dat u daar iets aan bijdraagt. Zo maken vele handen licht werk.

Elke maandagavond is de kerk geopend en zijn er mensen die daar hun broodnodige producten ophalen. Daarnaast functioneren deze avonden als een moment van ontmoeting, gezelligheid, en ook weleens als een moment van bezinning of gebed. Mooi dat we dit als kerk in onze buurt kunnen vormgeven. U kunt uw steentje bijdragen door houdbare producten mee te nemen naar de kerk. Denk aan: broodbeleg, pasta, shampoo of wat te drinken. U kunt het voor de dienst kwijt in de blauwe kratten bij de ingang. Daarnaast wordt er deze zondag ook gecollecteerd voor de Give&Get kast. Van dit geld kunnen we dan wat bijzondere/duurdere producten aanschaffen. Overmaken kan via [NL10INGB 0004 6220 84](https://www.rekeningnummer.nl/NL10INGB0004622084) t.n.v. Diaconie Prot. Gem. Watergraafsmeer o.v.v. Give en Get

Wees de reden dat iemand glimlacht vandaag

Brood & Vis kring

Brood en vis is de tweede zaterdag van de maand

Brood&Vis: de zomer in op 13 juli

Wat was het een geweldige, gezellige Brood&Vis op 8 juni hoorden we zeggen ... en daar worden we blij van. Met het natte en warme voorjaar komt er veel tot groei en bloei en was er (dus) het nodige te doen. We waren druk met het groen, de moestuinbakken en de watervoorziening vanuit de nieuwe hemelwaterreservoirs. En er wordt ook heel wat besproken op zo'n ochtend. Dat wil je niet missen. De volgende keer is op zaterdagochtend 13 juli. We starten om 9.15 uur met ontbijt en Hagepreek (inmiddels meer dan een goede traditie) en om 10.00 uur gaan we aan de slag tot rond de middag. Ook nieuwe deelnemers en/of koffiedrinkers: welkom!

Groet,

Mirjam, Paul en Mari

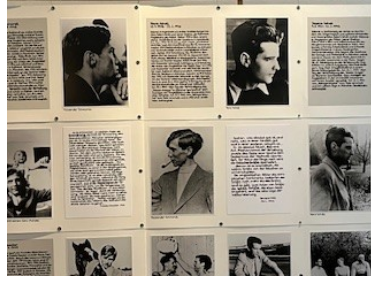

Hagepreek

zn. ; Protestantse preek in open lucht
in de aanloop naar de Beeldenstorm

Die Weisse Roze

Monument voor de "Weiße Rose" aan de voorzijde van de Ludwig-Maximilian-Universität in München →

Afgelopen maand mei organiseerde het Vredesmuseum een tentoonstelling over deze dappere groep in de kerk De Bron.

Hier wat foto's

Maanlicht verhalen

Hein Heijnen

www.heinheijnen.nl

De bundel Maanlichtverhalen brengt u in een doolhof van ontmoetingen in clair-obscuur. Maanlichtverhalen ontstaan meestal 's nachts. Een maanlichtverhaal beschrijft een ontmoeting met iemand die een wonderlijke ervaring heeft meegemaakt. De beleving van zo'n ontmoeting kan een gevoel oproepen dat het te maken heeft met een engel uit een andere dimensie. En dat de meeste verhalen in deze bundel goed aflopen, is een wonder op zich.

Laat mij een harp zijn

Laat mij een harp zijn
in Uw groot orkest.
Bespeel mijn snaren,
tot een juichend lied
in zuiverheid aan U
een lofzang biedt,
opdat geen enk'le
valse noot meer rest.

Laat mij een vogel in
Uw lusthof zijn:
een leeuw'tik, zingend
in de lentelucht,
de zorg ontvliedend
op zijn hoge vlucht

gedurig levend in
Uw zonnenschijn.

Maar laat m'ook zijn,
als het kleinste zaad:
het zaad dat in Uw akker
wordt gezaaid,
opdat het groeit,
en 's Heren hof verfraait
en straks in volle
wasdom voor U staat

Van: Jelly Verwaal
uit: Open vensters

Fysio

Beter

Bewegen

Vestigingen:

Overtoom 256

Veeteeltstraat 20

Johan jongkindstraat 3

Tel. 020.6184658

De Blik van Dick

Vlooiën naast de Bijbel

Dieren in de Bijbel, daarover heb ik al eens een stukje geschreven. Om hoeveel dieren het uiteindelijk gaat is mij toen niet duidelijk geworden, want de bronnen zijn absoluut niet eensluidend. Theologen zijn nu eenmaal niet per se natuurkenners. Zoals ik toen schreef, kwam ik er zelfs een tegen die een verhandeling had geschreven over dieren in de Bijbel; hij vermeldde daarin alleen zoogdieren en verwees naar een ander stuk van zijn hand: vogels in de Bijbel, blijkbaar niet wetende dat ook vogels tot het dierenrijk behoren.

Om uw geheugen wat op te frissen geef ik hier nog een keer de top tien:

1. Schaaap – 275 keer
2. Paard – 172 keer
3. Geit – 156 keer
4. Leeuw – 132 keer
5. Ezel – 111 keer
6. Vis – 72 keer (dit is een algemeen begrip, geen soort)
7. Lam – 69 keer (een lam is een jong schaap en dat is al genoemd)
8. Kameel – 62 keer
9. Slang – 60 keer
10. Duif – 45 keer

Vrijwel alleen zoogdieren. Er worden nog wel andere dieren genoemd, maar dat is mondjesmaat. Opvallend is dat insecten zelden of nooit worden genoemd. Natuurlijk stond de wetenschap toen de Bijbel werd geschreven op een ander niveau dan nu, maar insecten zal men in het Midden-Oosten zeker hebben zien lopen, kruipen en vliegen. En moest niet Adam alle diersoorten een naam geven? Moest niet Noach alle soorten in zijn ark verzamelen? Dus ook de insecten. Was niet een van de plagen die de Egyptenaren troffen, de grote zwermen sprinkhanen?

Volgens sommige bronnen worden nog wel meer zespotigen genoemd, zoals bij, horzel, krekel, luis, mier, mot, mottenlarf, mug, schorpioen, spin, sprinkhaan (bidsprinkhaan, dwergsprinkhaan, sabelsprinkhaan, veldsprinkhaan), steekvlieg, vlieg en vlo. Via de bijbelse zoekmachines heb ik deze niet allemaal kunnen terugvinden. Ook hier is weer een gebrek aan biologische kennis zichtbaar: spinnen en schorpioenen zijn geen insecten, maar behoren tot de klasse der spinachtigen. Maar goed.

De kleinste twee in dit gezelschap zijn de luis en de vlo. Van de eerste heb ik geen vindplaats kunnen achterhalen, de vlo komt er met twee vermeldingen zeer bekaaid vanaf, namelijk in 1 Samuel 24 en 26. Maar hier slechts als metafoor voor een nietig iets. De vlo speelt eigenlijk geen rol.

In de Bijbel dus weinig insecten en zeker weinig vlooiën. Náást de Bijbel blijken die wel voor te komen; de Sionkerk in Ede zit er van voor tot achter vol mee. Men denkt dat ze zijn meegebracht door de steenmarters die in het kerkgebouw wonen en daar ook nog wel eens dode prooidieren laten rondslingeren. Prooidieren die ook een bron van ongedierte kunnen zijn. Voorlopig blijft de Sionkerk gesloten.

Vraag is natuurlijk wat de Edenaren hebben uitgespookt om een dergelijke plaag over zich af te roepen.

Dick Spijker

www.deblikvandick.nl

Muziek in de Bron jaargang 4

Ook deze zomer zijn er op de woensdag weer concerten in de Bron, we kijken ernaar uit! Onder voorbehoud is het volgende schema gemaakt, dus zet de data vast in je agenda:

24-07-2024 13:00-14:00 Klassiek

Viool Jeannine Caland & Vleugel Peter vd Kamp

31-07-2024 13:00-14:00 Klassiek

Orgel Chris van der Veer

7-08-2024 13:00-14:00 Jazz/Soul

Vleugel Hein van der Kroon & Saxofoon Wim van Neck & Gitaar Alex Teunen

07-08-2024 20:00-21:00 Franse chansons

Accordeon Anne Leemhuis & Zang Dick Feleus

14-08-2024 13:00-14:00 nnb**21-08-2024 13:00-14:00 Klassiek**

Viool Hans Rijkmans & Vleugel Hans Erik Dijkstra

28-08-2024 13:00-14:00 Klassiek

(alt)viool Els Goossens & Cello Siem Huysman & Vleugel Laura Frenkel

28-8-2024 20:00-21:00 Verzoeken Orgel Chris van der Veer

De concerten duren ongeveer één uur. Na afloop krijgt u een kopje koffie of thee (gratis) en kunt u nog even napraten. Bij goed weer buiten op het plein, anders in onze sociëteit.

Aan de uitgang zal een collecteschaal staan waar u geheel vrijblijvend kunt doneren voor de instandhouding van de muziekinstrumenten in de kerk. Indien gewenst kunt u ook geld overmaken op rekeningnummer NL78ING-0000461209 ten name van Protestantse Gemeente Amsterdam-Watergraafsmeer, onder vermelding van 'donatie muziek'. Uw bijdragen worden zeer op prijs gesteld!

Ik hoop u allen te zien bij (een van) deze muzikale evenementen. Mocht u niet in de gelegenheid zijn te komen dan kunt u deze concerten ook volgen via ons **Youtube** kanaal en/of **kerkdienstgemist.nl**. De uitzending is daar op een later moment ook terug te zien.

Terug naar de Bron 8: andere genootschappen, en Rehoboth

Alvorens wij dieper in gaan op de opening van de Rehobothkerk, moeten mij een zaak van het hart. In de vorige aflevering van Terug naar de Bron heb ik beweerd dat de Gereformeerde Rehobothkerk in 1910 in gebruik werd genomen. Dit is onjuist. Dit was reeds in 1908 het geval.

Een groeiende Watergraafsmeer

Niet alleen de Gereformeerden, Nederlands Hervormden en Rooms Katholieken gaan in deze tijd van een uitbreidende Watergraafsmeer tot kerkvorming over. Ook de Lutheranen doen dat. Op 4 december 1905 meldt de Standaard dat vanaf morgen – zondag – ook diensten door Amsterdamse Lutheranen zullen worden gehouden in de Watergraafsmeer. En ook de Lutheranen huren, net als de Hervormden, daarvoor het Rechthuis af. Er wordt op een vergadering in het Rechthuis zelfs besloten een Lutheraans kerkgebouw in de Watergraafsmeer te gaan oprichten. Voor zover wij weten is het daar uiteindelijk nooit van gekomen. We horen verder niet veel meer over de Watergraafsmeerse Lutheranen.

Ook de Nederlands Hervormden beginnen steeds sterker de noodzaak te voelen over een eigen kerkgebouw te kunnen beschikken. Vanaf oktober

Te beginnen met Zondag 14 October a.s., en vervolgens elken Zondagmorgen om 10 uur, zal in de bovenzaal van »Het Rechthuis« te Watergraafsmeer, godsdienstoefening worden gehouden door een predikant der Ned. Herv. Kerk.

1906 wordt wekelijks een kerkdienst gehouden in het Rechthuis. De ruimte in de bovenzaal van het Rechthuis is vanaf het begin echter werkelijk te klein.

Gisteren bleek bij de eerst godsdienstoefening der N. H. Gemeente te Watergraafsmeer, welke geleid werd door ds. J. D. J. Idenburg van Amsterdam, de bovenzaal van het Rechthuis te klein om allen te kunnen plaatsen. Pogingen zullen aangewend worden bij de Synode om deze gemeente gescheiden te krijgen van de kerkelijke gemeente Diemen en om spoedig te komen tot de stichting van een eigen kerk.

Hiertoe wordt in mei 1906 een commissie opgericht. Er wordt daarnaast ook serieus gewerkt aan het verkrijgen van een eigen predikant, door het doen van

NED. HERV. KERK.
Beroepen bij de Ned. Herv. Gemeente te Watergraafsmeer ds. P. De Looze, te Oud-Vossmeer.

beroep op diverse kandidaten. Het zal echter nog een tijdje duren voordat de Nederlands Hervormde Gemeente van de Watergraafsmeer een eigen predikant heeft. Ook

het bouwen van een eigen kerkgebouw, waarvan sprake is in een enthousiaste vergadering onder de Diemense predikant Ringeling in het Rechthuis van december 1906, zal voorlopig niet doorgaan, zoals verderop zal blijken, ondanks de enorme opbrengst van een collecte voor dit doel door de Amsterdamse kerken (fl. 680) in april 1907. Want onverwacht komt een ander gebouw vrij: het kerkgebouw van de Gereformeerden. Hierover hieronder meer.

Nederlandsche Israëlietisch Kerkgenootschap

Niet alleen christenen tuigen hun kerken op in de snel groeiende Watergraafsmeer. Ook de grootste niet-christelijke religie van Amsterdam volgt de ontwikkelingen in de Watergraafsmeer oplettend. Het is in 1906 dat de Centrale Commissie van het Nederlandsch Israëlietisch Kerkgenootschap (NIK) besluit dat de Joden woonachtig in de Watergraafsmeer voortaan onder de Hoofdsynagoge van Amsterdam

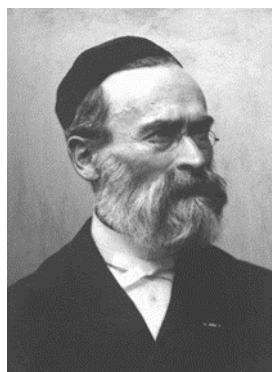
zullen vallen. Watergraafsmeer is op dat moment nog wel een (burgerlijke) gemeente op zichzelf – er wonen van oudsher weinig Joden in de Watergraafsmeer (9 in 1895), net als in Diemen (5 in 1895) - maar de Hoofdsynagoge ziet aankomen dat deze populatie in de toekomst sterk zal groeien en er maatregelen nodig zijn om hen in de toekomst van voldoende godsdienstig onderwijs te voorzien. In maart 1908 zet een particulier – wij wisten geen nadere informatie over deze persoon terug te vinden - een advertentie in het Nieuw Israëlietisch Weekblad, waarin hij oproept mensen zich te melden om samen een minjan te vormen.

Een minjan is het tiental mannen dat nodig is in de Joodse godsdienst om een godsdienstoefening te mogen houden. Deze minjanvraag roept direct een reactie op van de sjoel in de Commelinstraat, Dapperbuurt. Begrijpelijk is het dat bewoners van de Watergraafsmeer het te ver vinden om naar de synagoges – zowel Sefardisch (Portugees) als Asjkenazisch (Hoogduits) – in het centrum te lopen, maar een ieder is van harte welkom in de Dapperbuurt.

Begin september 1909 wordt een voorlopig comité ter bevordering der Joodsche belangen in de Gemeente Watergraafsmeer opgericht. Plaats van vergaderen is dezelfde Paul Krugerstraat – tegenwoordig Zacharias Jansestraat - waar inmiddels de Gereformeerde Rehobothkerk functioneert, en wel bij Lazar Dünner thuis, op nummer 20 (zie foto hiernaast). Lazar Dünner is de zoon van de grote Amsterdamse hoofdrabbin J.H. Dünner (foto), en leraar aan het Israëlietisch Seminarium aan de Rapenburgerstraat.

Het is bij Lazar Dünner thuis dat in oktober 1909 de eerste Israëlietische godsdienstoefeningen worden gehouden. Lazar is daarbij zeer oecumenisch. Het gezelschap is gemengd: zowel Portugese als Hoogduitse Joden nemen aan de oefeningen deel. Het comité voor de Watergraafsmeer treedt voor de eerste keer publiek op woensdag 3 november 1909 in café Oost Indië aan de Middenweg. Een uitgebreide toespraak wordt gehouden door de secretaris, I. Montagnes, die zelf is aangesloten bij de Portugese Synagoge. We vernemen details over het aantal Joden dat er inmiddels in de Watergraafsmeer woont.

Vervolgens deed de heer Montagnes een kort verhaal van hetgeen tot nu toe door het Comité gedaan werd. Hieruit vermelden wij, dat in een conferentie met het kerkbestuur der Ned. Isr. Hoofdsynagoge, tot welk bestuur zich het comité in de eerste plaats had gewend, omdat de joodsche bevolking in Watergraafsmeer overwegend Hoogduitsch is, ongeveer tegenover plus minus 25 Portugeesche.

Na Montagnes spreek rabbijn Joël Vredenburg.

In een gloedvolle rede spoorde spreker de aanwezigen aan om het werk van het voorlopig Comité te steunen. O.a. wees spr. er op, dat evenals andere kerkgenootschappen reeds hunne kerken in deze gemeente hebben gesticht, de joodsche bewoners niet ten achter mogen blijven.

De woning van Dünner wordt nu werkelijk te klein, en per januari 1910 wordt een synagogelokaal ingericht in een gehuurd pand op de Linnaeusparkweg 1. Ook deze ruimte is spoedig te klein en men verhuist – na een nieuw kort oponthoud in de Paul Krugerstraat – in 1915 naar Linnaeusparkweg 18. Uiteindelijk zal de Nederlandsch Israëlitische Hoofdsynagoge het initiatief nemen een grote synagoge voor heel Amsterdam Oost te bouwen aan de Linnaeusstraat, nabij het huidige politiebureau. De realisering van deze synagoge betekent tevens het eind van de sjoeltjes niet alleen in de Watergaafsmeer, maar ook die in de Dapperbuurt en de Indische Buurt.

Deze synagoge zal na de oorlog niet meer in gebruik zijn vanwege de zeer sterke afname van het aantal Joodse bewoners in Amsterdam Oost en uiteindelijk in 1962 worden afgebroken. Het Joodse leven blijft in Amsterdam Oost blijft zich nog enige tijd voortzetten in een veel kleiner gebouwtje, waarin nu de Lowie Kopie zit, ook aan de Linnaeusstraat en net aan de andere kant van het spoor. Dit zal uiteindelijk in 1995 bij gebrek aan bezoekers worden gesloten.

Pro. W. 179

MAANDELIJSCH ORGAAN DER JOODSCHE VEREENIGING „NACHALIEL“. A'DAM-OOST

ADRES DER ADMINISTRATIE EN VOOR ADVERTENTIE: M. J. DE LIEME, TUGELAWEG 61	ELOEL 5688 SEPTEMBER 1928	COMMISSIE VAN REDACTIE: L. HIRSCHEL N. B. MANUSKOWSKI TUGELAWEG 34.
--	------------------------------	--

JAARGANG 3 No. 7

De Nieuwe Synagoge aan de Linnaeusstraat

Onze nieuwe Synagoge is gereed! Een lang gekoesterde wensch is verwezenlijkt! Dank en lof den Grooten Bouwmeester, want had Hij Zijn steun niet verleend, vergeefsch ware het werk der bouwlieden. En nu – opnieuw aan den arbeid. Steunt allen Nachaliel bij haar poging om de nieuwe Synagoge te maken tot een

centrum, waaruit het Joodsche leven in Amsterdam-Oost gevoed en gesterkt wordt.

Dan toont ge de beteekenis van het gebeuren van heden naar waarde te beseffen en dan pas zal de inwijding onzer Synagoge ons allen tot rijken zegen zijn.

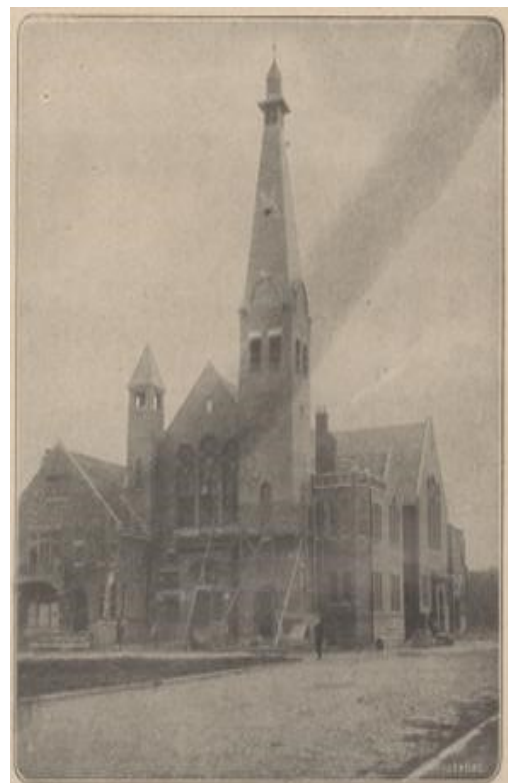
L. H.

Sigarenmagazijn „BALI“ - MAX. S. POLAK - Linnaeusstraat No. 52

IMPORT **AMSTERDAM - TELEF. 53650** EXPORT
Grootte sorteering TABAK, SIGAREN en SIGARETTEN
Filiaal: JODEN BREESTRAAT II (tegenover de Vries van Buuren & Co.)

Rehoboth

Maar terug naar de Rehobothkerk – uw scribent is immers zelf nog lid geweest van het Rehoboth-koor en heeft daarom een bijzondere belangstelling voor dit onderwerp. Over dominee J.L. Schouten schreven wij al eerder. Schouten is een in de Gereformeerde Kerk geliefd orthodox voorganger en spreker buiten de deur – in 1907 zal hij onder andere worden gevraagd als opvolger van de zeer bekende ds. G. Wisse te Leiden - en zal uiteindelijk in 1911 naar Arnhem vertrekken. Schouten is in 1907 ook de stichtend predikant van de Rehobothkerk. Wel is het kerkelijk gebied van Gereformeerd Watergraafsmeer inmiddels weer wat kleiner geworden. De straten te zuiden van de Schollenbrug en ten westen van de spoor-lijn, het verre uiterste van de Watergraafsmeer, zullen voortaan tot het kerkelijk gebied van Gereformeerd Amsterdam behoren, zo besluit de synode begin 1906. In mei 1907 verschijnt een verontrustend bericht in diverse dagbladen dat ds. Schouten een beroep naar Baarn zou hebben aangenomen. Dit blijkt gelukkig een losse flodder te zijn. Wel is dominee Schouten uiterst populair. Welhaast iedere week wordt wel een nieuw beroep op hem uitgebracht. En de gemeente groeit maar door.

Het nieuwe gereformeerde kerkgebouw in de Paul-Kragerstraat te Watergraafsmeer nadert zijn voltooiing zoals bovenstaande afbeelding duidelijk laat zien.

In juli 1907 wordt het bouwen van een nieuwe kerk (kerk, toren, pastorie en vergaderzalen), die Rehoboth zal heten, door architect Tj. Kuipers aanbesteed aan de laagste inschrijver van de in totaal dertien inschrijvers, firma Joh. Kraay te Hillegom, voor fl. 47.500 (verlichting en elektra wordt later aanbesteed aan Groenveld, Ruempol & Co.). Kraay verplicht zich ook een stuk straat naar het kerkgebouw aan te leggen. Op maandag 2 september 1907 wordt de eerste steen gelegd voor een kerk met maar liefst 2.000 zitplaatsen. Het is een feestelijke dag voor christelijk Watergraafsmeer, want op diezelfde dag wordt ook de christelijke ULO geopend. Wij konden over de plechtigheid helaas niets meer terugvinden dan dat dominee Schouten een toespraak moet hebben gehouden. De bouw van de kerk gaat niet zonder stakingen van werknemers gepaard. Het oude gebouw kan echter inmiddels verkocht worden. Aan de Watergraafsmeerse gemeenteraad verzoekt de Gereformeerde Kerk om in het nieuwe gebouw op gemeentelijke kosten een klok op te nemen, op kosten van de Gemeente. De kerk zal dan het onderhoud verzorgen. Dit verzoek wordt afgewezen.

Op woensdagavond 3 juni 1908 om 20 uur wordt uiteindelijk het nieuwe gebouw in gebruik genomen. Sprekers zijn behalve Schouten enige hoogleraren van de Vrije Universiteit: W. Geesink, H.H. Kuijper en C. van Gelderen. Zijn thema is Genesis 26:22, waar sprake is van de put Rehoboth. Dit is ook de naam van de nieuwe kerk.

Wordt vervolgd.

Rogier Schravendeel

Beste mensen,

Wij danken u voor het lieve medeleven dat wij mochten ondervinden rond het ziekbed en overlijden van

Wil Duizendstra - Tap

Het heeft ons erg goed gedaan.

Anne Duizendstra

Kinderen en kleinkinderen

Met Anne Duizendstra gaat het naar omstandigheden ook redelijk

Fam. Duizenstra

Beste mensen van De Bron,

Ik wil u namens het bestuur van de Stichting Suriname Jaarkalender hartelijk bedanken voor de collecteopbrengsten die u regelmatig aan ons schenkt. Wij verdubbelen dat bedrag en financieren daarmee kleinschalige projecten of steunaanvragen op het gebied van gezondheid, welzijn en onderwijs.

Dat financiert de stichting weer uit de (bescheiden) opbrengst van de verkoop de kalender, het gaat dan om een paar duizend euro per jaar. Zo hebben we dankzij uw schenkingen de afgelopen periode een zorginstelling aan verbandmiddelen kunnen helpen, en een kindertehuis aan nieuwe bedden (zie afbeelding). Die bedden hebben we laten maken door een instelling die jongeren met een verstandelijke beperking begeleidt, een van onze partners.

Wat opvalt is dat dit tamelijk primaire behoeften zijn, een indicatie dat de situatie in Suriname voor veel mensen schrijnend is, te wijten aan de economisch slechte situatie waarin het land verkeert.

Goed om te weten is dat onze stichting niet met betaalde krachten of onkostenvergoedingen werkt. Alle schenkingen en opbrengsten gaan naar projecten waarbij we alleen soms transportkosten moeten betalen.

Zolang de kalender goed blijft verkopen zullen wij dit dankbare werk voortzetten en ik hoop dat u ons daarbij in de toekomst wilt blijven steunen!

Met vriendelijke groeten,

Mark Zwaan, voorzitter

Bijzondere ontmoetingen

7 juni begon ik samen met mijn vriendin Els van Kampen aan een fietstocht over het Pieter pad. We zouden dit jaar een deel fietsen en volgend jaar de rest. Het weer zat niet echt mee deze dagen. De regen kwam dagelijks met bakken uit de hemel en doorweekte ons regelmatig, zelfs onder ons regenpak. Maar we hadden wel bijzondere, leuke ontmoetingen. We sliepen bij mensen thuis als vrienden op de fiets.

De eerste dag zijn we door mijn schoonzusje Annette naar Pieterburen gebracht en na de lunch zijn we op de fiets gestapt. Aan het eind van de dag, na 32 km, klopten we aan bij ons eerste adres in Adorp. Het was een oude boerderij, die werkelijk van boven tot onder en van links tot rechts vol stond met oude machines, potten en pannen, petroleumstellen, kinderwagens, boeken, schilderijen enz. Een boerderij bomvol vintage dus. Maar onze gastvrouw en gastheer waren ontzettend vriendelijk. Niets was ze teveel. Bij de koffie vertelden ze dat ze de boerderij zo'n 40 jaar geleden gekocht hadden om hun grote gezin te herbergen. Bovendien hadden ze er al die jaren een zorgboerderij voor kinderen. Aangezien mijn middelste kleinzoon ook naar zo'n boerderij gaat hebben we daarover een leuk gesprek gevoerd. Inmiddels waren ze met pensioen en hadden zich aangemeld bij de stichting vrienden op de fiets. Natuurlijk waren ze ook nieuwsgierig naar ons leven en waar we vandaan kwamen. Gezien het bijbels dagboekje en wat kerkelijke spreuken waren we daar denkkelijk wel op de goede plek. Na een rustige nacht in het stille Groningse land en een overheerlijk ontbijt stapten we weer op de fiets en na 62 km kwamen we aan in Anderen, bij Rolde. Daar kregen we de beschikking over het 2 verdiepingen tellende tuinhuis, incl. oefencarillon. Er stond een stuk van Mozart om te oefenen, maar dat heb ik niet geprobeerd. De gastvrouw was beiaardier. Ze vroeg wat we de volgende dag als ontbijt wilden? Brood ed. of hadden we liever havermout. Ik vertelde over mijn aversie tegen Havermout. Tijdens mijn opleiding tot verpleegkundige in het OLVG moesten we van de nonnen om 5 uur de havermout opwarmen en uitdelen aan de patiënten. Daar werd je dus als patiënt voor wakker gemaakt midden in de nacht!! Om aan te sterken zeiden ze!!! Voordat die pap warm was in die grote gamellen zat de geur diep in mijn poriën. Voor mij nooit meer havermout. Wanneer dat geweest was, want haar man was daar coassistent geweest? Bleken we dus in dezelfde tijd daar werkzaam geweest te zijn. Later kwam de heer des huizes zelf nog even praten over deze tijd, maar we kenden elkaar niet. Jammer, ben ik toch zo'n knappe Coassistent

Misgelopen 'Morgens kwam onze gastvrouw nog even langs. Zij moest weg, want ze ging naar de kerk. Bleek ze net als ik diaken te zijn. Er ontspoon zich dus een gesprek over teruggang kerkgangers, verwarming in oude kerken, geldgebrek enz. Ze hebben daar behoorlijk veel ouderen in de kerk en een predikant voor 1 dag in de week. Verder heeft de man een normale baan. Zitten wij dus op rozen met Gerbrand en René. Of ze nog op tijd in kerk gearriveerd is die ochtend durf ik niet te zeggen.

Wij weer op de fiets en na 70 km aangekomen in Coevorden. Eerst eten en toen nog 7 km.

Fietsen naar ons nachtverblijf buiten Coevorden. Een hippisch centrum, met een jong stel als eigenaren. Aangezien ik dol ben op paarden en altijd heb gereden (net als mijn dochter Marieke en kleinzoon Sven) vond ik dat een prachtige plek. Met de gastvrouw gesproken over het paardengebeuren en alles bekeken. We sliepen met z'n twee in een soort groepsaccommodatie met wel 30 bedden.

De volgende dag na het ontbijt naar Hellendoorn, 65 km. De gastvrouw was vriendelijk, maar niet zo spraakzaam. De volgende ochtend merkten we dat de heer des huizes veel meer te vertellen had. Maar ja, we moesten verder. Op naar Vorden. 57 moeizame kilometers, omdat mijn fiets niet deed wat hij moest doen. Hij gaf geen ondersteuning meer. Ik heb dus de laatste 10 km op eigen kracht gefietst. Een ware uitdaging met zware bepaking achterop. De gastvrouw vertelde bij de koffie dat ze de volgende dag al vroeg weg moest, met haar moeder naar het ziekenhuis. En haar man ging al eerder de deur uit. Maar geen nood, we kregen gewoon de sleutel van het huis. Konden we bij vertrek in de brievenbus gooien. Ze zou het ontbijt klaarzetten, we moesten dan alleen zelf even thee en koffie maken. Dat bedenk je toch niet? Je geeft 2 wildvreemden gewoon de sleutel van je huis. Weliswaar was Otto, de labrador, aanwezig, maar die was al oud en deed geen vlieg kwaad. Toen bleek dat mijn fiets die dag niet gerepareerd kon worden hebben we de man van Els gevraagd ons de volgende ochtend op te halen. Ook dat was helemaal geen probleem voor deze mensen. We konden blijven tot Dik kwam en moesten vooral niet vergeten hem koffie met koek te geven. Zo waren we 1 dag eerder dan gepland thuis. Moe, voldaan, met een hoop heel natte kleren in onze tassen. Maar met herinneringen aan bijzondere, leuke gesprekken met allemaal lieve mensen. Volgend jaar Vorden—Maastricht. Maar dan liever met wat zon ☀️

Nel Westra-Spijker

Voor al onze zieken in de gemeente

Beterschap

Je voelt je niet zo lekker,
je voelt je niet zo fijn.
Daarom krijg jij dit *kaartje*,
als papieren medicijn.

Misschien niet op doktersvoorschrift,
maar toch heel goed bedoeld.

In de hoop dat jij je heel erg snel,
een stukje *beter* voelt.

Yolande Roest, Mevr. S.H. Manuputy, Marja van Gaalen,

Ook voor hen die niet bij naam genoemd willen worden

Er is hoop

We mogen het vertellen aan alle,
groot en klein:

in deze donkere wereld
straalt toch Gods zonneschijn:

Ons kleine mensenleven
ligt veilig in Zijn hand.

Breng deze blijde boodschap
tot in het verste land;

Die rijkdom van drie woorden
is voor geen geld te koop:
bewaar ze in uw harten.

Drie woorden: Er is hoop

Van: M. Koffeman-zijlu

Uit: Er is hoop

**Gebrek aan liefde verdwijnt
als je liefde begint weg te geven**